

μασμένο ρολόι, τὸ καθένα τους λέει: «Εἶμαι ἡ Ζωή, ἡ ἀνυπόφορη, ἡ ἀπόνετη Ζωή».

Ἐνα μόνο δευτερόλεπτο ὑπάρχει στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου πού νὰ φέρνει μιὰ καλὴν ἀγγελία, τὴν **καλὴν ἀγγελία**, πού προξενεῖ στὸν καθένα ἕναν ἀνεξήγητο φόβο.

Ναί! Ὁ Χρόνος βασιλεύει· ξαναλῆρε τὴν ἄκαρδη του ἐξουσία. Κοὶ μὲ σπρώχνει, σὰ νὰ εἴμουν αὐτὸς, μὲ τὴ διπλὴ του βουκέντρα. — «Ντέ! ζωντόβολο! Ἴσα, ἴδρωνε σκλάβε! Μπρός, ζῆσε κολασμένε!»

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ (*)

Ἀθήνα, 4 τοῦ Δεκέβρη 1911

Ἀγαπητὲ ποιητή,

Πολὺ σὰς εὐχαριστῶ γιὰ τὰ «Τραγούδια» σας καὶ γιὰ τὴν τιμητικώτατη προσφορὰ τους.

Τὰ διάβασα μιὰ καὶ δυὸ φορές, καὶ ἡ ἐντύπωσή μου εἶναι πὼς ἀξιίζουν τὴν τέχνη. Ὅ,τι αἰσθάνεστε προσπαθεῖτε νὰ τὸ ἐκφράσετε σὰν ποιητής. Μιὰ ἡδυπάθεια συνταράζει τὸ στίχο σας, προσέχετε στὴν εὐρυθμία, ἔχετε κάποια λεπτότητα στὸ σκοπὸ σας, κάποια ζήτηση στὴ φράση σας, πού δείχνει πὼς μπήκατε στὸ νόημα τῆς Ποιητικῆς. Ἄν εἶχα καιρὸ θὰ σὰς ἀνάφερα στίχους σας πού ξεχωρίζω. Ἄν καὶ τοὺς στίχους σας μιὰ πνοὴ τοὺς σπρώχνει, καὶ δὲν ξέρω ἂν εἶναι προτιμώτερος ὁ «Παιχνιαδάρης Ραψωδός» ἀπὸ τὰ «Ἐλεγεία», ἢ τοῦτα ἀπὸ κενόν. Ἐννοεῖται πὼς ἂν ἡ ἀγάπη σας γιὰ τὴν Ποίηση, δὲν εἶναι περαστικὴ ἑξαψή, μὰ βαθειὰ προσήλωση, μὲ τὸν καιρὸ μπορεῖ νὰ βγῇ καὶ μιὰ ξεχωριστὴ ιδιοσυγκρασία, κάτι σὰν πρωτοτυπία, ἀπὸ τὸ τραγούδι σας.

Σὰς εὐχαριστῶ, καὶ σὰς εὐχομαι τὸ δεύτερο βιβλίό σας νὰ σημειώσῃ χτυπητὴ πρόοδο,

Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

© ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Φαίνεται πὼς τὴ σαρακοστὴ θὰ εὐτυχίσουμε ἀνὰ δοῦμε στὸ Βασιλικὸ Θέατρο, ἀπὸ ἐρασιτέχνες, τὴν «Τρισεύγενη» τοῦ Κωστῆ Παλαμά. Ἡ παράσταση θὰ γίνῃ γιὰ τὸ «Κυριακάτικο σχολεῖο» τοῦ «Εργατικοῦ Κέντρου» καὶ τὸ δράμα, πού ἀρχινήσανε κιόλας οἱ δουκίμες του καὶ πάνε πολυκαλά, θὰ παιχτεῖ ἀπὸ τὴν κ. Θεώνη Παπα (Τρισεύγενη), ἀπὸ τίς δεσποινίδες Βλυσίδη (Προδούλα), Αἰμιλία Καρσβία (Κυρά Καλή), Ζαμάνου (Γυναίκα τοῦ Δευτερογαλῆ),

(*) Στάλθηκε σὲν κ. Τῶνι Χρυσίδη γιὰ τὰ «Τραγούδια» του.

Ζερβού (Πραξιθέα) Μ. Τσιλιμίγκρα (Κυρ' Ἀλτάνα) καὶ ἀπὸ τοὺς κ. κ. Γεώργιο Ν. Πολίτη (Πέτρος Φλώρης), Σπύρο Ἀλιμπέρτη (Πάνος Τράτας), Ναπολ. Λαπαθιώτη (Νίκαιος), Α. Ζήχο (Κώστας Μπυρνόβας) καὶ Πάνο Δ. Ταγκόπουλο (Δευτερογαλῆ).

— Μιὰ νόστιμη φάρσα παίζανε στὸν «Αἰολικὸς Ἀστὴρ» πού βγαίνει στὸ Ἀἶβαλι τῆς Μικρασίας κάτι φίλοι μας ἀπὸ δῶ. Γιὰ ν' ἀποδείξουν πὼς οἱ διευθυντές του, ἂν καὶ γλωσσαμύνιορες, δὲ σκαμπάζουν ἀπὸ φιλολογία, πιάσανε καὶ τοὺς στείλανε δυὸ γνωστότατα ποιήματα τοῦ Παλαμά· τὸ «Περδικόστηθη τσιγγάνα» ἀπὸ τὸ «Δωδεκάλογο τοῦ Γύφτου» καὶ τὸ «Ἀφκιαστο καὶ ἀστόλιστο τοῦ Χάρου» δὲ σὲ δίνω ἀπὸ τὸν «Τάφο», πὼς τάχα εἶναι **ἀνέκδοτα** ποιήματα τοῦ Πολέμη, καὶ πὼς τοὺς τὰ στέλνει ὁ ἴδιος ὁ ποιητής, μ' ἕνα κολακευτικώτατο γράμμα του γιὰ τὸν «Αἰολικὸς ἀστὴρ», τὸν «μεγάλον ὑπισχνούμενον διὰ τὴν πτωχὴν δυστυχῶς λογοτεχνίαν μας».

— Κι ὁ «Αἰολικὸς ἀστὴρ» τὴν κατάπτε τὴ φάρσα καὶ τύπωσε στὸ πρωτοχρονιάτικο φύλλο του μὲ καμάρι τὸ γράμμα καὶ τὰ ποιήματα... τοῦ Πολέμη!

Ἡ ΚΟΙΝὴ ΓΝΩΜΗ

Ο ΦΙΛΕΛΕΥΤΕΡΟΣ

Φίλε Νουμά,

Στὸ 462 φύλλο τοῦ «Νουμά» ὁ κ. Α. Τρανὸς ἀφοῦ μιλάει βαθυστόχαστα στὸ ἄρθρο του γιὰ τὰ πιὸ σπουδαῖα προβλήματα τῆς ζωῆς μας, ἀκόμα πιὸ βαθυστόχαστα, σὲ μιὰ παράγραφο παρατηρεῖ πὼς «ὁ φιλελεύτερος πιστὸς εἶναι ὑποχρεωμένος ὅχι νὰ πιστέψῃ, μὰ νὰ **πειστή** ἐπιστημονικὰ γιὰ τὴ θρησκεία του». Πολὺ περιεργὸ ἀλήθεια ζῶο πρέπει νά'ναι αὐτὸς ὁ γερμανοφερμένος φιλελεύτερος πού θὰ μπορέσῃ νὰ πραγματοποιήσῃ ἕνα τέτοιο δύσκολο κατόρθωμα. Ἐξὸν ἂν πασκίσῃ νὰ ξεφορτωθῇ πρῶτα ἀπὸ πάνου του τὸ βάρος κάθε βαθυστόχαστης παρατήρησης, καὶ μὲ τὸ κοινὸ μυαλὸ πού θὰ τοῦ μείνῃ ἔπειτα μπορέσει νὰ καταλάβῃ πὼς γιὰ τὸν κ. Τρανὸ οἱ λέξεις «θρησκεία, πίστη, ἐπιστήμη» δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο παρὰ μονάχα λέξεις. Θά'ναι ὁ μόνος τρόπος ἔτσι νὰ δεχτῇ μιὰν ἀντιφατικὴν συμβουλὴ χωρὶς τὴν ὑποχρέωση νὰ τὴν ἀκούσῃ.

Πρόθυμος φίλος σου
Γ. Π.

ΒΓΗΚΕ ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΨΥΧΑΡΗ

ΣΤΟΝ ΙΣΚΙΟ ΤΟΥ ΠΛΑΤΑΝΟΥ

(15 ΔΗΓΗΜΑΤΑ)

Καὶ πουλιέται 5 δρ. στὰ Γραφεῖα μας.

(Γιὰ τοὺς συνδρομητάς τοῦ «Νουμά» δρ. 3. Στὸ ἐξωτερικόν, μαζί μὲ τὰ ταχυδρ., δρ. 3,50).